

För den du är...

Var så rädd
för att falla
så jag kämpade emot
"kan inte
vågar inte
finns det ingen bot?"

Men du kom
och mitt pansar
som jag trott
var gjort av stål
började plötsligt
ge vika
när du på det
stack hål

Med din blick
och ditt inre
som det strålar
så vackert om
har du lyckats
med något
som jag inte trodde
någon om

Tar emot dig
min kära
ger dig allt och
lite till
för nu vet jag
inom mig
att jag vågar
och vill!